

REPUBLIKA SLOVENIJA
MINISTRSTVO ZA PRAVOSODJE

Župančičeva ulica 3, 1000 Ljubljana

T: 01 369 53 42
F: 01 369 57 83
E: gp.mp@gov.si
www.mp.gov.si

Državni zbor Republike Slovenije
mag. Dejan Židan, predsednik

gp@dz-rs.si

Številka: 001-1/2019/463
Datum: 10. 10. 2019

Zadeva: Odgovor na pisno poslansko vprašanje mag. Dejana Kaloha v zvezi s spremembo procesne zakonodaje glede izrekanja sodb
Zveza: vaš dopis št. 020-07/19-1377/2 z dne 17. 9. 2019

Spoštovani,

priloženo vam pošiljamo odgovor na pisno poslansko vprašanje mag. Dejana Kaloha v zvezi s spremembo procesne zakonodaje glede izrekanja sodb.

Lepo pozdravljeni,

Andreja Katič
ministrica

Priloga: kot v besedilu.

ODGOVOR NA POSLANSKO VPRAŠANJE

mag. Dejana Kaloha

v zvezi s spremembo procesne zakonodaje glede izrekanja sodb

Dne 16. 9. 2019 ste name naslovili pisno poslansko vprašanje v zvezi s spremembo procesne zakonodaje glede izrekanja sodb, na katerega v nadaljevanju podajam odgovor.

Uvodoma pojasnujem, da oba procesna zakona, ki ju izpostavljate, določata, da se sodbe izrekajo oziroma izdajo in razglasijo v imenu ljudstva (prvi odstavek 321. člena Zakona o pravnem postopku¹ (v nadaljevanju: ZPP) in drugi odstavek 353. člena Zakona o kazenskem postopku² (v nadaljevanju: ZKP)). Za razumevanje navedenega je treba izhajati iz ustavne ureditve Republike Slovenije. Slovenija je demokratična republika (1. člen Ustave Republike Slovenije,³ v nadaljevanju: Ustava), v kateri ima oblast ljudstvo, državljanke in državljani pa to oblast izvršujejo neposredno in z volitvami, po načelu delitve oblasti na zakonodajno, izvršilno in sodno (drugi odstavek 3. člena Ustave). Glede na navedeno pojasnujem, da se sodbe v Republiki Sloveniji v vsakem primeru izrekajo in razglasijo v imenu ljudstva. Morebitna drugačna formulacija, v skladu s katero bi se npr. sodbe razglasile v imenu Republike Slovenije, tega ne bi spremenila, saj bi šlo še vedno za Republiko Slovenijo v kateri ima oblast ljudstvo.

Hkrati želim izpostaviti, da oba procesna zakona določata redna in izredna pravna sredstva, ki so namenjena kontroli sodnih odločitev na prvi oziroma drugi stopnji. V skladu z Zakonom o ustavnem sodišču⁴ je mogoče pod pogoji iz predmetnega zakona vložiti ustavno pritožbo zaradi kršitve človekove pravice ali temeljne svoboščine zoper posamični akt, s katerim je državni organ, organ lokalne skupnosti ali nosilec javnih pooblastil odločil o pravici, obveznosti ali pravni koristi posameznika ali pravne osebe, nenazadnje pa je mogoče vložiti pritožbo zaradi kršitve Evropske konvencije o človekovih pravicah tudi na Evropsko sodišče za človekove pravice v Strasbourgu. Morebitne napake pri sojenju, ali kot sami pravite, »krivične sodbe«, se torej lahko odpravijo oziroma popravijo v okviru instančnega sojenja, pri čemer kot »krivično sodbo« ni mogoče šteti sodbe, ki iz materialnopravnega vidika ne bi bila vseč kateri od strank sodnega postopka. Iz razpoložljivih podatkov ter poročil različnih mednarodnih organizacij po moji oceni ni mogoče napraviti zaključka, ki bi se nanašal na sistemske probleme slovenskega sodstva v smislu nestrokovnosti ali celo koruptivnosti sodnikov. Glede na navedeno ni moč sprejeti pavšalnih očitkov na račun sodišč, ki so utemeljeni na selektivnem citiranju posameznih primerov.

V zvezi s porotnim sojenjem želim povedati, da navedeno brez dvoma vnaša element laičnosti v sodne dvorane in je kot takšno seveda dobrodošlo tudi z vidika »kontrole« javnosti nad sojenjem, vendar pa samo dejstvo, da v konkretnih primerih npr. sodi sodnik posameznik, ne pa senat, v katerem bi bili tudi sodniki porotniki, v ničemer ne zmanjšuje legitimnosti sodbe, ki se izreče v takšnem kazenskem postopku (senatno sojenje ne nazadnje ne predstavlja pravnega jamstva po 29. členu Ustave). ZKP namreč omogoča sojenje s strani sodnika posameznika tudi, kadar gre za stvarno pristojnost okrožnega sodišča, če se sam obdolženec odpove senatnemu

¹ Uradni list RS, št. 73/07 – uradno prečiščeno besedilo, 45/08 – ZArbit, 45/08, 111/08 – odl. US, 57/09 – odl. US, 12/10 – odl. US, 50/10 – odl. US, 107/10 – odl. US, 75/12 – odl. US, 40/13 – odl. US, 92/13 – odl. US, 10/14 – odl. US, 48/15 – odl. US, 6/17 – odl. US, 10/17 in 16/19 – ZNP-1

² Uradni list RS, št. 32/12 – uradno prečiščeno besedilo, 47/13, 87/14, 8/16 – odl. US, 64/16 – odl. US, 65/16 – odl. US, 66/17 – ORZKP153,154 in 22/19

³ Uradni list RS, št. 33/91-I, 42/97, 66/00, 24/03, 69/04, 68/06, 47/13 in 75/16

⁴ Uradni list RS, št. 64/07 – uradno prečiščeno besedilo in 109/12

sojenju (285.f člen ZKP), ob tem pa ne gre pozabiti, da v pravdnem postopku načeloma sodi sodnik posameznik, zakon pa določa v katerih primerih sodi senat (prvi in drugi odstavek 15. člena ZPP). Ni torej mogoče zaključiti, da bi se sodbe lahko izrekale oziroma razglašale v imenu ljudstva le takrat, kadar bi to storil senat, v katerem bi bili tudi sodniki porotniki.

Glede na navedeno ocenjujem, da je veljavna ureditev v tem okviru primerna in ne načrtujem njene spremembe.

V zvezi z zaprošenimi podatki pojasnujem, da sta Okrožno sodišče v Ljubljani in Okrožno sodišče v Mariboru sporočila, da sistem kazenskega vpisnika (iK) ne omogoča pridobivanja podatka v koliko kazenskih zadevah so v senatu sodili laični sodniki porotniki, prav tako iz vpisnika ni mogoče pridobiti podatka o odstotku takih sojenj – za pridobitev teh podatkov bi bilo potrebno vpogledati v spis vsake posamezne zadeve, kar je glede na dejstvo, da gre za več tisoč kazenskih zadev, skoraj nemogoče. Za leto 2018 pa je Okrožno sodišče v Ljubljani sporočilo podatek, da so bili sodniki porotniki razporejeni za sojenje v 114 kazenskih zadevah proti mladoletnikom in v 128 ostalih kazenskih zadevah, Okrožno sodišče v Mariboru pa je za leto 2018 sporočilo, da so bili sodniki porotniki razporejeni v 92 kazenskih zadev.